

EBA/GL/2014/05

7. srpnja 2014.

Smjernice

o prijenosu značajnog kreditnog rizika prema člancima 243. i 244.
Uredbe 575/2013

Smjernice o prijenosu značajnog kreditnog rizika za sekuritizacijske transakcije

Status ovih Smjernica

Ovaj dokument sadrži smjernice objavljene u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (Uredba o EBA-i). U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EBA-i nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama.

Smjernice navode EBA-ino stajalište o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako bi se pravo Unije trebalo primjenjivati u određenom području. EBA stoga od svih nadležnih tijela i financijskih institucija kojima su smjernice upućene očekuje usklađenost s tim smjernicama. Nadležna tijela na koja se primjenjuju ove smjernice trebaju se s njima uskladiti njihovim uvođenjem, kada je to moguće, u svoje nadzorne prakse (npr. izmjenom svojeg pravnog okvira ili postupaka nadzora) uključujući u slučaju kada su smjernice namijenjene prvenstveno institucijama.

Zahtjevi za izvješćivanje

U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EBA-i nadležna tijela moraju obavijestiti EBA-u o tome jesu li već usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama ili obavijestiti EBA-u o razlozima neusklađenosti do 7. rujna 2014. U slučaju neprimetka obavijesti unutar ovog roka, EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti treba podnijeti u obrascu koji se nalazi u 5. odjeljku na adresu compliance@eba.europa.eu s uputom na „EBA/GL/2014/05”. Obavijesti šalju osobe nadležne za izvješćivanje o usklađenosti u ime svojih nadležnih tijela.

Obavijesti će biti objavljene na EBA-inoj internetskoj stranici u skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe o EBA-i.

Glava I. – Područje primjene i opća načela

1. Područje primjene

1. Ove se smjernice primjenjuju na:

- a. institucije inicijatore prema člancima 243. i 244. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- b. nadležna tijela.

2. Institucije inicijatori trebale bi primjenjivati i. opće zahtjeve utvrđene ovim Smjernicama za sve transakcije u kojima se zahtijeva prijenos značajnog kreditnog rizika („significant risk transfer – SRT”) prema člancima 243. ili 244. Uredbe (EU) br. 575/2013 i ii. posebne zahtjeve utvrđene ovim Smjernicama za prenošenje značajnog kreditnog rizika na treće strane u skladu s člankom 243. stavkom 4. i člankom 244. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.

3. Nadležna tijela trebala bi primjenjivati ove Smjernice u sljedećim slučajevima:

- a. prilikom utvrđivanja sekuritizacijskih transakcija za koje se ne smatra da je u njima prenesen kreditni rizik iako te transakcije ispunjavaju uvjete iz članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- b. prilikom procjene usklađenosti institucije inicijatora s općim zahtjevima ovih Smjernica za sve transakcije u kojima se zahtijeva SRT prema člancima 243. ili 244. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- c. prilikom procjene usklađenosti institucije inicijatora sa zahtjevima utvrđenima člankom 243. stavkom 4. i člankom 244. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013.

4. Uz podatke koji se dostavljaju EBA-i u skladu s člankom 243. stavkom 6. i člankom 244. stavkom 6. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna bi tijela EBA-i trebala jednom godišnje dostavljati podatke o transakcijama pregledanima prema odjeljku 3. točki 1. ovih Smjernica koristeći obrazac iz Priloga 1.

2. Opća načela

1. Ispunjavanje uvjeta propisanih točkama (a) ili (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 daje pravo instituciji inicijatoru tradicionalne sekuritizacije na izuzimanje odgovarajuće sekuritizirane izloženosti iz izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, ako je bitno, iznosa očekivanih gubitaka te daje pravo instituciji inicijatoru sintetske sekuritizacije na izračun iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, ako je relevantno, iznose očekivanih gubitaka za sekuritizirane izloženosti u skladu s člankom 249. Uredbe (EU) br. 575/2013 osim ako nadležno tijelo ne odluči, u

pojedinačnim slučajevima, da se značajni kreditni rizik ne smatra prenesenim na treće strane ili da u pogledu sekuritizacije nisu ispunjeni uvjeti iz članka 243. stavka 5. ili članka 244. stavka 5. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. Nadležna tijela trebala bi osigurati postojanje postupaka za utvrđivanje takvih sekuritizacijskih transakcija za koje bi, neovisno o sukladnosti s točkama (a) ili (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležno tijelo obavljalo dodatni pregled u skladu s Glavom III. ovih Smjernica kako bi procijenilo je li transakcijom doista ostvaren razmjerni prijenos kreditnog rizika na treće strane.
3. Uvjete za ostvarivanje SRT-a na treće strane trebalo bi kontinuirano ispunjavati.
4. Institucije inicijatori trebale bi procijeniti oslanjanje na vanjske kreditne procjene u svojim analizama transakcija u kojima se zahtijeva SRT te veze između takvih vanjskih kreditnih procjena i unutarnjih kreditnih procjena.

Glava II. – Kriteriji za nadležna tijela u slučaju primjene članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013

3. **Kriteriji za utvrđivanje slučajeva u kojima bi nadležna tijela trebala provesti sveobuhvatni pregled SRT-a u slučaju primjene članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013**
1. Kad je riječ o sekuritizacijskim transakcijama koje ispunjavaju uvjete za SRT u skladu s točkama (a) ili (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, nadležna bi tijela trebala provesti sveobuhvatan pregled SRT-a u skladu s Glavom III. odjeljcima od 4. do 10. ovih Smjernica ako postoji bilo koja od sljedećih okolnosti navedenih u sljedećem nepotpunom popisu:
 - a. Određene informacije pokazuju da gustoća tranši sekuritizacije koje se koriste kao relevantne tranše za dokazivanje SRT-a prema članku 243. stavku 2. ili članku 244. stavku 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 možda nije dovoljna da se pretpostavi postojanje razmjernog SRT-a na treće strane u pogledu i. posebnog profila kreditne rizičnosti i ii. odgovarajućih iznosa izloženosti ponderiranih rizikom sekuritizirane izloženosti te sekuritizacije.
 - b. Sumnje u prikladnost određene kreditne procjene vanjske institucije za procjenu kreditnog rizika (VIPKR).
 - c. Gubitci nastali po sekuritiziranim izloženostima u prethodnim razdobljima ili druge informacije koje pokazuju da:

- i. Institucijska konzervativna procjena očekivanoga gubitka po sekuritiziranim izloženostima do dospjeća transakcije u skladu s točkom (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 možda je premala da bi se smatralo da je značajan kreditni rizik prenesen na treće strane. Trebalo bi uzeti u obzir ukupno dospjeće transakcije, uključujući moguće postojanje viška raspona.
- ii. Marža za koju sekuritizacijske pozicije koje bi se iskazale kao odbitna stavka pri izračunu redovnoga osnovnoga kapitala ili na koje bi se primijenio ponder rizika od 1250% nadmašuju konzervativnu procjenu očekivanoga gubitka do dospjeća transakcije možda je preniska da bi se smatralo da je značajan kreditni rizik prenesen na treće strane.
- d. Visoki troškovi institucije inicijatora za prijenos kreditnog rizika na treće strane kroz određenu sekuritizaciju pokazuju da bi SRT formalno ostvaren prema točkama (a) ili (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 mogao zapravo biti ugrožen visokim troškovima prijenosa kreditnog rizika.
- e. Institucija inicijator namjerava dokazati SRT na treće strane u skladu s točkama (a) ili (b) članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 u nedostatku VIPKR-ova rejtinga odgovarajućih tranši.
- f. Sekuritizacijske transakcije portfeljima u knjizi trgovanja.
- g. Sekuritizacijske transakcije s opcijama kupnje i prodaje osim onih opcija za koje se smatra da ne onemogućuju učinkovit prijenos kreditnog rizika u skladu s odjeljkom 5. točkama 2., 3. i 4. ovih Smjernica.

Glava III. – Zahtjevi za nadležna tijela u slučaju primjene članka 243. stavka 4. ili članka 244. stavka 4. Uredbe (EU) br. 575/2013 te u slučaju primjene članka 243. stavka 2. ili članka 244. stavka 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 ako postoji bilo koja od okolnosti iz Glave II.

4. Procjena značajnosti prijenosa kreditnog rizika

1. Nadležna tijela trebala bi procijeniti dokumentaciju i dokaze o sekuritizaciji koje je dostavila institucija inicijator kako bi utvrdila je li razmjerni kreditni rizik prenesen na treće strane te bi trebala zatražiti dodatne informacije ako je to potrebno za provođenje procjene. Nadležna tijela trebala bi obratiti posebnu pozornost, među ostalim, na sljedeće čimbenike, ako su primjenjivi:
 - a. iznose izloženosti ponderiranih rizikom i, ako je bitno, iznose očekivanih gubitaka izračunatih za sekuritizirane izloženosti prije sekuritizacije i odgovarajuće iznose tranši koje je prenijela i zadržala institucija inicijator nakon sekuritizacije;
 - b. u pogledu institucije inicijatora i njezina dokazivanja SRT-a u skladu s člankom 243. stavkom 4. ili člankom 244. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013, načine koji se upotrebljavaju za dokazivanje da je kreditni rizik koji je prenesen razmjernan mogućem smanjenju kapitalnih zahtjeva;
 - c. ako je institucija inicijator upotrijebila unutarnje modele dokazivanja prijenosa značajnog kreditnog rizika, jesu li ti modeli dovoljno robusni, a ako su upotrijebljeni vanjski modeli, jesu li ti modeli integrirani u redovno poslovanje institucije inicijatora te razumije li institucija inicijator način na koji model radi i njegove temeljne pretpostavke;
 - d. ako je institucija inicijator upotrijebila određene pretpostavke o otpornosti na stres za skup odnosne imovine, prikladnost takvih pretpostavki i način na koji se te pretpostavke i projicirani gubitci odnose prema onima upotrijebljenima za nadzorne testove otpornosti na stres ili prema drugim empirijskim izvorima takvih podataka, primjerice agencijama za rejting.
2. Nadležna tijela trebala bi razmotriti ima li institucija inicijator dovoljno znanja o odnosnoj imovini koje bi joj omogućilo provođenje odgovarajuće analize prijenosa kreditnog rizika te bi također trebala razmotriti postoji li idiosinkrastični rizik u portfelju koji nije obuhvaćen procjenom kreditnog rizika institucije inicijatora ni izračunima kapitala. Idiosinkrastični rizik trebao bi biti obuhvaćen pretpostavkama konzervativnijima od standardnog scenarija

„osnovnog slučaja”. Ta konzervativnost trebala bi obuhvaćati idiosinkrastični rizik koji, ako je primjenjivo, može odgovarati scenariju „stresnog slučaja”.

3. Kada se institucija inicijator oslanja na nadzornu formulu u utvrđivanju svojih kapitalnih zahtjeva nakon sekuritizacije, nadležna tijela trebala bi razmotriti razinu osjetljivosti kapitalnih zahtjeva po zadržanoj sekuritizacijskoj poziciji institucije inicijatora na promjene odnosnih parametara zasnovanih na internim rejting-sustavima (IRB). Ako su kapitalni zahtjevi za zadržane sekuritizacijske pozicije vrlo osjetljivi na male promjene tih parametara, manje je vjerojatno da je prenesen razmjerni kreditni rizik.

5. Procjena strukturnih obilježja

1. Nadležna tijela trebala bi procijeniti postoje li u transakciji strukturna obilježja koja bi mogla ugroziti zahtijevani prijenos kreditnog rizika na treće strane, primjerice obilježja kao što su neobvezne kupnje ili druga ugovorna rješenja koja kod tradicionalnih sekuritizacija povećavaju vjerojatnost povrata imovine u bilancu institucije inicijatora ili koja kod sintetskih sekuritizacija povećavaju vjerojatnost prekida kreditne zaštite prije dospijeca transakcije.
2. Kod tradicionalnih sekuritizacija samo za sljedeće opcije kupnje odobrene institucijama inicijatorima nadležna tijela ne bi trebala smatrati da onemogućuju učinkovit prijenos kreditnog rizika pod uvjetom da se tim opcijama kupnje instituciji inicijatoru ne dodjeljuje pravo na otkup prethodno prenesene izloženosti od primatelja prijenosa radi ostvarenja koristi ili nametanja obveze instituciji inicijatoru da ponovno preuzme preneseni kreditni rizik:
 - a. opcije kupnje u regulatornom ili poreznom kontekstu koje se mogu provesti samo ako dođe do promjena u zakonskom ili regulatornom okviru koje utječu na sadržaj ugovornog odnosa predmetne sekuritizacijske transakcije ili utječu na raspodjelu ekonomskih koristi bilo koje strane u transakciji koje nastaju predmetnom sekuritizacijskom transakcijom;
 - b. opcije kupnje s ugrađenim otkupom koje ispunjavanju uvjete iz članka 243. stavka 5. točke (f) Uredbe o kapitalnim zahtjevima.

Kod sintetskih transakcija nadležna tijela ne moraju razmatrati opcije kupnje koje ispunjavaju kriterije utvrđene u odjeljku 5. točki 2. podtočkama (a) ili (b).

3. Nadalje, da bi se izbjegla svaka nedoumica, kod tradicionalne sekuritizacije nadležna tijela trebala bi smatrati da sve opcije odobrene ulagateljima u sekuritizaciju, osim opcija koje se mogu provesti samo ako institucija inicijator prekrši ugovor, sprečavaju inicijatora u učinkovitom prijenosu kreditnog rizika.
4. Kod sintetske sekuritizacije nadležna tijela trebala bi smatrati da sve opcije odobrene ulagateljima u sekuritizaciju ili pružateljima kreditne zaštite koje se mogu provesti samo ako jedna od strana u transakciji prekrši ugovor ne sprečava instituciju inicijatora u ostvarivanju učinkovitog prijenosa kreditnog rizika, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz članka 244.

stavka 5. točke (c) Uredbe o kapitalnim zahtjevima. Nadležna tijela trebala bi procijeniti sve druge opcije odobrene ulagačima u sekuritizaciju ili pružateljima kreditne zaštite jer bi one mogle dovesti do dodatnih kapitalnih zahtjeva zbog ročnih neusklađenosti.

5. Nadležna tijela trebala bi razmotriti je li institucija inicijator u prošlosti sklapala repo transakcije radi zaštite ulagatelja i pridržava li se institucija inicijator pravila o implicitnoj potpori utvrđenih člankom 248. Uredbe (EU) br. 575/2013 kako bi osigurala učinkovit prijenos rizika.
6. Ako transakcije uključuju rokove za dopunjavanje, nadležna tijela trebala bi razmotriti kriterije priznavanja imovine u odnosnom skupu te uzeti u obzir minimalnu i maksimalnu kreditnu kvalitetu priznate imovine, kao i razmotriti može li se imovina zamijeniti u strukturu radi zaštite ulagatelja od gubitaka i istodobnog povećanja kreditnog rizika institucije inicijatora kako bi se osigurao učinkovit prijenos rizika.
7. Nadležna tijela trebala bi utvrditi da transakcije ne sadrže ugrađeni mehanizam na početku sekuritizacije koji tijekom vremena nerazmjerno smanjuje iznos prijenosa kreditnog rizika s institucije inicijatora na treće strane.

6. Neusklađenosti između kreditne zaštite i odnosne imovine za sintetske sekuritizacije

1. Nadležna tijela trebala bi razmotriti postoje li ročne ili valutne neusklađenosti između pružene zaštite i odnosne imovine. Prilikom razmatranja dospijeća zaštite nadležna tijela trebala bi razmotriti bi li neobvezne kupnje ili druga obilježja mogla u praksi smanjiti dospijeće zaštite, kao i način na koji se to odnosi prema očekivanom roku neispunjenih obveza po skupu imovine.
2. Nadležna tijela trebala bi procijeniti ročne neusklađenosti transakcija u kojima se skupovi imovine mogu dopuniti jer bi institucije inicijatori mogle mijenjati imovinu s dužim dospijecem pred kraj razdoblja zaštite i time povećati ročne neusklađenosti.
3. Nadležna tijela trebala bi procijeniti valutne neusklađenosti transakcija u kojima se valutni profili skupova imovina razlikuju od valutnih profila obveza. Kada se pojave takve neusklađenosti, trebali bi se primijeniti razboriti korektivni faktori na traženo oslobođenje kapitala sukladno mišljenju nadležnih tijela. Trebalo bi procijeniti prikladnost instrumenata smanjivanja, kao što su razmjene valuta u pogledu razmijenjenog iznosa bilance, samog trajanja razmjene i mogućih okidača.

7. Problemi s kreditnom zaštitom za sintetske sekuritizacije

1. Ako se sekuritizacija ostvaruje sintetski uz uporabu kreditne izvedenice ili jamstva, nadležna tijela trebala bi osigurati da kreditna zaštita zadovoljava sve mjerodavne zahtjeve utvrđene Uredbom (EU) br. 575/2013 te da pruža dovoljnu sigurnost naplate kako se ne bi ugrozio prijenos kreditnog rizika. Ako je kreditna zaštita materijalna, trebaju se razmotriti ugovori o

kolateralu, uključujući i pitanje ispunjavaju li sve mjerodavne zahtjeve za materijalnu kreditnu zaštitu utvrđene Uredbom (EU) br. 575/2013. Ako kreditna zaštita nije materijalna, nadležna tijela trebala bi razmotriti postoje li odgovarajući ugovori koji osiguravaju pravodobnu naplatu.

2. Nadležna tijela trebala bi razmotriti kreditne događaje obuhvaćene ostvarenom kreditnom zaštitom (npr. uključuje li standardne kreditne događaje kao što je stečaj, neplaćanje ili restrukturiranje kredita).
3. Ako se premije plaćene pružateljima kreditne zaštite ne priznaju u računu dobiti i gubitka institucije inicijatora, nadležna tijela trebala bi razmotriti jesu li premije plaćene pružateljima kreditne zaštite toliko visoke da će ugroziti SRT. To se može procijeniti na nekoliko načina, primjerice usporedbom plaćenih premija i i. prinosa od skupa imovine ili ii. gubitaka koje pokriva zaštita ili iii. fer tržišnih stopa ili iv. kombinacije tih različitih čimbenika. Nadležna tijela također bi trebala razmotriti postoje li druga obilježja transakcije osim premija, primjerice naknade, kojima se povećava trošak pružene zaštite u toj mjeri da se ugrožava prijenos kreditnog rizika.
4. Kada se premije plaćaju unaprijed ili se ne povezuju s gubitcima u skupu imovine koja je zaštićena ili za koju se jamči na neki drugi način, nadležna tijela trebala bi razmotriti smanjuje li to opseg prijenosa kreditnog rizika.

8. Prijenos kreditnog rizika na treće strane

1. Nadležna tijela trebala bi procijeniti prenosi li se značajni kreditni rizik na treće strane koje nisu povezane s institucijom inicijatorom na način koji bi mogao ugroziti prijenos kreditnog rizika. Nadležna tijela trebala bi razmotriti sve bitne veze između ulagatelja ili pružatelja kreditne zaštite i institucije inicijatora te pitanje osigurava li institucija inicijator trećim stranama znatna financijska sredstva prilikom provođenja procjene SRT-a.

9. Kreditni rejtinzi

1. Kada institucija inicijator upotrebljava metodu zasnovanu na rejtinzima utvrđenu člankom 261. Uredbe (EU) br. 575/2013 za izračun kapitalnih zahtjeva za izloženosti sekuritizaciji, nadležna tijela trebala bi razmotriti ima li odabrana agencija za kreditni rejting odgovarajuće iskustvo i stručnost u razredu imovine kojoj se dodjeljuje rejting, u mjeri u kojoj su s tim upoznata nadležna tijela.

10. Unutarnje politike za procjenu prijenosa kreditnog rizika i SRT-a

1. Nadležna tijela trebala bi razmotriti imaju li institucije inicijatori odgovarajuće unutarnje politike za provođenje vlastite procjene prijenosa kreditnog rizika i SRT-a. To bi trebalo podrazumijevati početnu procjenu transakcije kada institucija inicijator prvo zahtijeva izuzeće

sekuritiziranih izloženosti iz izračuna iznosa izloženosti ponderiranih rizikom i, eventualno, iznose očekivanih gubitaka, ali i razmatranje kontinuirane procjene SRT-a tijekom trajanja transakcije.

Glava IV. – Zahtjevi za institucije inicijatore

Dio 1. – Opći zahtjevi za sve transakcije u kojima se zahtijeva SRT prema člancima 243. i 244. Uredbe (EU) br. 575/2013

11. Zahtjevi povezani sa SRT-om

1. Institucije inicijatori trebale bi osigurati nadležnom tijelu sve tražene informacije o sekuritizacijama kod kojih namjeravaju dokazati SRT kako bi nadležna tijela mogla provesti procjenu SRT-a na treće strane kako je utvrđeno u Glavama od I. do III. ovih Smjernica.
2. Institucije inicijatori trebale bi barem obavijestiti mjerodavno nadležno tijelo o sekuritizacijama kod kojih namjeravaju dokazati SRT koje po strukturi i sastavu portfelja nisu slične prethodnim transakcijama o kojima je institucija izvijestila.

12. Upravljanje i politike povezane s procjenama SRT-a

1. Institucije inicijatori trebale bi uspostaviti postupak upravljanja za procjenu transakcija u kojima se zahtijeva SRT. Taj postupak trebao bi se sastojati od pojedinosti o nadležnim odborima, unutarnjeg postupka odobrenja i dokaza o sudjelovanju odgovarajućih zainteresiranih strana, kao i odgovarajuće dokumentacije podložne reviziji.
2. Institucije inicijatori trebale bi imati odgovarajuće sustave i kontrole za SRT kroz sekuritizaciju, uključujući kontinuirani nadzor zahtjeva za SRT barem tromjesečno tijekom razdoblja dospjeća odgovarajućih transakcija.
3. Institucije inicijatori trebale bi imati politike i metodologije koje osiguravaju kontinuiranu usklađenost sa svim zahtjevima za SRT u skladu s člancima 243. i 244. Uredbe (EU) br. 575/2013.

Dio 2. – Posebni zahtjevi za institucije inicijatore radi usklađivanja s člankom 243. stavkom 4. ili člankom 244. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 575/2013

13. Upravljanje rizicima i samoprocjena

1. Institucije inicijatori trebale bi imati politike i metodologije kojima se osigurava da je moguće smanjenje kapitalnih zahtjeva koje institucija inicijator ostvaruje sekuritizacijom opravdano razmjernim prijenosom kreditnog rizika na treće strane.
2. Politike institucija inicijatora o SRT-u trebale bi biti dijelom njihove šire strategije raspoređivanja kapitala. U politikama institucija inicijatora o prijenosu kreditnog rizika i SRT-a na treće strane trebalo bi se osobito navesti kako su transakcije u kojima se zahtijeva SRT usklađene s općim strategijama za upravljanje rizicima i internim raspoređivanjem kapitala.
3. Institucije inicijatori trebale bi provesti procjenu rizika svih potencijalnih transakcija u kojima se zahtijeva SRT, uključujući procjenu rizika odnosne imovine, procjenu same strukture sekuritizacije s obzirom na kreditni rizik tranši i drugih odgovarajućih čimbenika koji utječu na svojstva prijenosa kreditnog rizika.
4. Prilikom procjene SRT-a institucije inicijatori trebale bi također razmotriti je li moguće smanjenje kapitalnih zahtjeva usklađeno s ostvarenim ekonomskim prijenosom kreditnog rizika, primjerice usporedbom učinaka sekuritizacije na ekonomski kapital institucija inicijatora i kapitalne zahtjeve institucija inicijatora.
5. Institucije inicijatori trebale bi analizirati mogu li si razborito priuštiti plaćanje premija odgovarajućih transakcija s obzirom na svoju dobit, kapital i opće financijsko stanje.

14. Ostali zahtjevi

1. Institucije inicijatori trebale bi upotrebljavati odgovarajuće metode i postupke procjene i dokazivanja SRT-a.
2. Institucije inicijatori trebale bi procijeniti očekivani gubitak (OG) i neočekivani gubitak (NG) sekuritizirane imovine tijekom razdoblja dospijeca transakcije prilikom procjene SRT-a.
3. Institucije inicijatori trebale bi razmotriti strukturu transakcije i strukturalna obilježja sekuritizacije, primjerice, je li transakcija gotovinska ili sintetska te postoje li tehnike zaštite ili ročne neusklađenosti.
4. Da bi utvrdile čimbenike koji mogu ugroziti prijenos kreditnog rizika i SRT-a na treće strane, institucije inicijatori trebale bi procijeniti stupanj smanjenja kreditnog rizika ili prijenosa

kreditnog rizika u transakciji uzimajući u obzir među ostalim sljedeće čimbenike, ako su primjenjivi:

- a. usporedbu sadašnje vrijednosti premija i drugih troškova koji još nisu priznati u kapitalu u odnosu na gubitke zaštićenih izloženosti u nizu stresnih scenarija;
- b. određivanje cijene transakcije u odnosu na tržišne cijene, uključujući odgovarajuće razmatranje plaćanja premije;
- c. vremenski raspored plaćanja u transakciji, uključujući moguće razlike u vremenskom rasporedu između rezervacija ili privremenog smanjenja zaštićenih izloženosti institucija inicijatora i naplate pružatelja zaštite;
- d. pregled primjenjivih datuma kupnje radi procjene vjerojatnog trajanja ostvarene kreditne zaštite u odnosu na mogući vremenski raspored budućih gubitaka po zaštićenoj izloženosti;
- e. procjenu kreditnog rizika druge ugovorne strane, posebice analizu mogućnosti da određene okolnosti dovedu do povećanog oslanjanja institucije inicijatora na drugu ugovornu stranu koja pruža kreditnu zaštitu u vrijeme kada je oslabljena mogućnost druge ugovorne strane da ispuni svoje obveze;
- f. prirodu veze među različitim tijelima uključenim u transakciju (inicijator, organizator, ulagatelji, pružatelj zaštite itd.);
- g. postojanje implicitnih oblika kreditnog poboljšanja;
- h. gustoću mezaninskih i podređenih tranši u odnosu na profil kreditne rizičnosti odnosnih izloženosti; i
- i. procjenu kreditnog rizika odnosne imovine: to se može postići primjenom stresa na odnosnu imovinu, procjenom profila plaćanja izloženosti kreditnom riziku odnosne imovine, procjenom ključnih čimbenika kreditnog rizika (npr. gubitak zbog nastanka statusa neispunjavanja obveza (LGD), vjerojatnost nastanka statusa neispunjavanja obveza (PD), izloženost u trenutku neispunjavanja obveza (EAD) itd.).

Glava V. – Završne odredbe i provedba

Nacionalna nadležna tijela trebala bi primijeniti ove Smjernice njihovim uvođenjem u svoje postupke nadzora u roku od šest mjeseci od njihova donošenja. Nakon toga roka nacionalna nadležna tijela trebala bi osigurati da su institucije u potpunosti usklađene s ovim Smjernicama u pogledu svih transakcija sklopljenih nakon donošenja ovih Smjernica.

Prilog 1. – Obrazac za izvješćivanje za nadležna tijela

Naziv nadležnog tijela		Transakcija X
Datum procjene nacionalnog nadzornog tijela (NSA):		DD/MM/GGGG
Ishod pregleda nacionalnog nadzornog tijela (NSA):		
Uredba o kapitalnim zahtjevima – Primjenjivi članak:		<243(2), 243(4), 244(2), 244(4)>
Razlozi sveobuhvatne procjene:		<SMJ. Glava II. odj. 1., ostalo>
Opcije kupnje inicijatora uključene u transakciju:		<da, ne>
Vrsta kolaterala:	{vrijednosni papiri pokriveni stambenim hipotekama (RMBS), vrijednosni papiri pokriveni hipotekama na poslovnim nekretninama (CMBS), studentski krediti, korporativni krediti, zajmovi s financijskom polugom, krediti koji se odnose na komercijalne nekretnine, financiranje trgovine itd.}	
Referentna valuta („val.“):		
Zamišljeni posao (val.):		mm
Imovina ponderirana rizikom (RWA) prije sekuritizacije (val.):		mm
Umanjenje kapitala prije sekuritizacije (val.):		mm
Ekvivalent RWA-u umanjenja kapitala prije sekuritizacije (val.):		= umanjenje kapitala prije sekuritizacije (val.)/8 %
Ukupan ekvivalent imovine ponderirane rizikom (RWA) prije sekuritizacije (val.):		= ekvivalent RWA-u umanjenja kapitala prije sekuritizacije (val.) + RWA prije sekuritizacije (val.)
Imovina ponderirana rizikom (RWA) nakon sekuritizacije po zadržanim tranšama (val.):		mm
Umanjenje kapitala nakon sekuritizacije (val.):		mm
Ekvivalent RWA-u umanjenja kapitala nakon sekuritizacije (val.):		= umanjenje kapitala nakon sekuritizacije (val.)/8 %
Ukupan ekvivalent RWA-u nakon sekuritizacije (val.):		= ekvivalent RWA-u umanjenja kapitala nakon sekuritizacije (val.) + RWA nakon sekuritizacije po zadržanim tranšama (val.)
Traženo smanjenje imovine ponderirane rizikom (RWA) (val.):		Ukupan ekvivalent RWA-u prije sekuritizacije (val.) – Ukupan ekvivalent RWA-u nakon sekuritizacije (val.)
Traženo smanjenje imovine ponderirane rizikom (RWA) (%):		Traženo smanjenje RWA-a (val.)/Ukupan ekvivalent RWA-u prije sekuritizacije (val.)
Tranša prvog gubitka (val.):		mm
Tranša prvog gubitka (%):		%
Zadržana tranša prvog gubitka?:		
% zadržane tranše prvog gubitka:		%
Mezaninska tranša (val.):		mm
Mezaninska tranša (%):		%
Zadržana mezaninska tranša?:		
% zadržane mezaninske tranše:		%
Nadređena tranša (val.):		mm
Nadređena tranša (%):		%
Zadržana nadređena tranša?:		
% zadržane nadređene tranše:		%
Točka preuzimanja rizika (%):		%
Točka prijenosa rizika (%):		%
Veličina referentnog portfelja (val.):		mm
OG (val.):		mm
OG (%):		= OG/Veličina referentnog portfelja
OG+NG (val.):		mm
OG+NG (%)		(OG+NG)/Veličina referentnog portfelja
Prijenos rizika koji potražuje institucija inicijator (%):		%

Naziv nadležnog tijela**Transakcija X**

Kvalitativne informacije o procjeni

Nacionalno nadzorno tijelo trebalo bi navesti opisne informacije o procjeni SRT-a i ključnim razmatranjima prilikom odobrenja, uključujući strukturalna obilježja (uklj. opcije kupnje inicijatora), pitanja povezana sa sintetskim sekuritizacijama, SRT-u na treće strane, kreditne rejtinge itd.

(ako je bitno)